

ΠΟΣΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Γεννάται λοιπόν το ερώτημα εμείς είμεθα προετοιμασμένοι για μία Εκκλησία κατακομβών; Όταν πέσει το κόσκινο του διωγμού, όπως στην Αλβανία και σε άλλες χώρες, πόσοι θα μείνουμε;

Μία κορυφή του Θαβώρ είναι εδώ πέρα, αλλά θα λείπει αυτή η κορυφή. Τώρα είστε πολλές. Όταν αρχίσει ο διωγμός, από τις ογδόντα - εκατό που είστε εδώ, -να μη σας φανεί παράξενο- ζήτημα αν μείνετε δέκα πέντε. Θα φύγουν, θα φύγουν, θα φύγουν. Θα τα δείτε αυτά. Εγώ δε θα ζω πλέον, για να δω αυτά τα τραγικά γεγονότα. Τα έζησα αυτά τα γεγονότα και τα ξέρουν εδώ πέρα όλοι όσοι είναι μεγάλοι. Θα βγει ένα βιβλίο, το οποίο θα περιγραφεί τα προ σαράντα ετών συμβάντα, όχι για τη δόξα τη δική μου, αλλά για να τιμήσουμε τας περιστάσεις εκείνας. Ήρθε ημέρα κατά την οποία, ενώ είχα σαράντα - πενήντα κοντά μου, όλοι με εγκατέλειψαν - πλην ενός προσώπου, του Γεωργίου Παφίλη(*). Μόνο αυτός δεν με εγκατέλειψε έμεινε σταθερός και ακλόνητος. Όλοι με εγκατέλειψαν.

Λοιπόν, μη νομίζετε ότι στο Θαβώρ θα περάσετε όλη σας τη ζωή. Θα έρθει η εγκατάλειψη και ο διωγμός. Και θα πεινάσωμε και θα γυμνητεύσωμε, τα πάντα θα υποστούμε για το Χριστό. Θα έχωμε εμείς τον ηρωϊσμόν των μαρτύρων αυτών; Τότε θα παρουσιασθούν και νέοι νεομάρτυρες. Τιοιούτοι νεομάρτυρες παρουσιάζονται στην Ρωσία και στην Αλβανία. Το τι συμβαίνει στις χώρες αυτές

είναι άγνωστον.

Τώρα εμείς πήγαμε στην εκκλησία, λειτουργηθήκαμε, ακούσαμε το Ευαγγέλιο και το κήρυγμα και επιστρέψαμε στα σπίτια μας υπό ελεύθερον ήλιον τέλος πάντων. Μολονότι έμμεσος είναι ο διωγμός εναντίον των ιδεών του Ευαγγελίου. Μετά θα αρχίσει και ο άμεσος διωγμός. Πάς Χριστιανός θα διώκεται, ακόμα και το σημείο του σταυρού αν θα κάνει.

Δεν τα λέγω αυτά δια να σας σκορπίσω την απογοήτευση. Σας τα λέω, γιατί είναι καθρέφτης αυτός εις τον οποίο καθρεφτιζόμεθα, για να φθάσουμε και εμείς στα ύψη των αγίων αλλά και γιατί πρέπει να ξέρετε την αλήθεια.

Πολλά λόγια έχομε πει, πάρα πολλά λόγια και ολίγη ουσία υπάρχει. Δεν μιλούσαν για το Χριστό εκείνοι και όμως η συναναστροφή των ήτανε καθαρώς χριστιανική. « Άνευ λόγου κερδηθήσονται ». Αυτό είναι. Επήλθε μία κρυάδα στους Χριστιανούς, ψυγείο έγινε ο τρόπος της ζωής τους. Τις οίδε τας βουλάς του Θεού; Τις οίδε απ' αυτή τη νέκρα που υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα τι θα βγάλει ο Θεός;

(*) Ο Γέροντας αναφέρεται στα χρόνια τα δύσκολα της Κατοχής στην Κοζάνη.

Οι συνεργάτες του, του είπαν· Μη κάνετε κηρύγματα που ερεθίζουν τους Γερμανούς, γιατί κινδυνεύουμε και εμείς. Εμείς έχουμε και παιδιά. Και ο Γέροντας τους απάντησε· Δεν θα αλλάξω τον τρόπο του κηρύγματος, επειδή εσείς φοβάστε. Ομως θα κάνουμε κάτι άλλο. Θα υπογράψετε ένα χαρτί που θα γράφει· Για ότι λέει και κηρύττει ο ιεροκήρυκας Αυγουστίνος Καντιώτης είναι υπεύθυνος αυτός και μόνος. Αν συμβεί κάτι και κινδυνεύσετε, θα δείξτε το χαρτί και θα απαλλαγείτε.

Τότε συνέταξε το έγγραφο και το υπέγραψαν όλοι οι συνεργάτες, πλην ενός. Ο Γεώργιος Παφίλης αντέδρασε και είπε· Η δική μου η ζωή δεν έχει μεγαλύτερη αξία από την δική σου και δεν υπογράφω τέτοιο χαρτί.

Εκείνο το διάστημα, έλεγε ο Γέροντας, ήταν ένας κομμουνιστής που έγραφε δυνατά άρθρα στις εφημερίδες. Και για να μη συλληφθεί βρισκόταν πολλοί ιδεολόγοι κομμουνισταί που ζητούσαν να βάλλουν τ' όνομά τους ως συντάκτες του κειμένου. Μετά την δημοσίευση ανακρίνονταν και φυλακίζονταν αυτός που υπέγραφε το δημοσίευμα και ο πραγματικός αρθρογράφος έμεινε ασύλληπτος. Ενω Γέροντας που έπαιζε τη ζωή του κορώνα γράμματα στην Κοζάνη την Κατοχή, δεν είχε γενναίους συνεργάτας.

Απο το βιβλίο Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου

«ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ», εκδοση Β', 2008, σελ. 34-35

artoklasia.blogspot.ca